

РЕШЕНИЕ

№ 22846

гр. София, 08.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6974** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С касационна жалба С. С. Я. оспорва РЕШЕНИЕ № 2750/11.06.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 19^{-ти} състав, постановено по НАХД № 3338/2024 г. С решението е потвърден Електронен фиш, серия К № 8490898, от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 200 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 и ал. 1, т. 3 от Закона за движението по пътищата, за повторно нарушение на чл. 21, ал. 1 от същия закон – установена на 10.10.2023 г. с автоматизирано техническо средство скорост на движение в населено място - 73 км./ч., при разрешена скорост 50 км./ч., или превишение с 23 км./ч.

Касаторът не се явява и не е представляван. С касационната жалба се твърди неправилност на въззивното съдебно решение.

Ответникът е представляван от юрисконсулт, който оспорва жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК,

приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

С електронен фиш серия К № 8490898, издаден от СДВР - МВР на С. С. Я., управлявал на 10.10.2023 г. лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 200 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 и ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата, за това, че: на посочената дата, в 16:15 ч. в [населено място], по [улица]до № 11, в посока към [улица]управлявала автомобила със скорост на движение от 73 км./ч., при разрешена в населено място скорост 50 км./ч., като нарушението е извършено повторно (см. § 6, т. 33 ДР ЗДв.П), установено и заснето е с автоматизирано техническо средство - преносима мобилна система за видеоконтрол „С. М2“, № MD1195.

Районният съдия е изяснил обективно, всестранно и изцяло релевантните за случая факти, като (противно на касаторовите твърдения) е обсъдил всичките му възражения и е изложил подробни мотиви за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност. Мотивите на въззивния съд съответстват на доказателствата и касационната инстанция изцяло ги споделя, като не намира причина да ги преповтаря, предвид чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК. От процесния Електронен фиш серия К № 8490898, от СДВР, както и от писмените и веществени доказателства (фото – снимките) безспорно се установява: авторството на деянието, съответствието на административния акт с изискванията (условията), установени с чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 и ал. 1, т. 2 ЗДв.П и чл. 39, ал. 4 ЗАНН. Като е достигнал същите изводи съставът на районния съд е постановил правилно решение. Не са на лице касационни основания, по смисъла на чл. 348 НПК.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5, вр. ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 100 лева.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2750/11.06.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 19^{-ти} състав, по НАХД № 3338/2024 г.

ОСЪЖДА С. С. Я. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи – МВР юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

